

název: **HORIZONT - centrum služeb pro seniory**
středisko Diakonie a misie Církve československé husitské
právní forma: **církevní právnická osoba**
datum vzniku: **13.8.2003**
sídlo: **Na Vrchmezí 8/231, Praha 6, 165 00**
IČ: **73632813**
DIČ: **CZ73632813**
bankovní spojení: **171081319/0800**
telefon: **233 101 421, 220 921 242**
email: info@centrumhorizont.cz
web: www.centrumhorizont.cz
registrované sociální služby: **denní stacionář (DS - identifikátor: 4721158)**
pečovatelská služba (PS - identifikátor: 2253794)

V čele organizace stojí **STŘEDISKOVÁ RADA**, kterou na základě Statutu v současné době tvoří:

její předseda **Lukáš Volkman**, jmenovaný Ústřední radou CČSH,
místopředsedkyně **Jarmila Kučerová**, jakožto duchovní jmenovaná diecézní radou,
ředitel střediska **Jiří Přeučil**,
Romana Miňovská, jakožto volená zástupkyně zaměstnanců,
Emilie Urbanová, jakožto člen spolupracující NO CČSH,
Magdalena Turchichová za MČ Praha - Suchdol

Podle Organizačního řádu je účast na jednáních Střediskové rady nabízena i zástupci dobrovolníků, kteří pro organizaci dlouhodobě pracují a o jednáních StR jsou informováni i obyvatelé penzionu, v jehož budově organizace sídlí.

I. Úvodní slovo ředitele organizace

Ačkoli z celosvětového pohledu zažíváme pohnuté doby plné změn a nejistot, tak pokud jde o Horizont, můžeme situaci v roce 2016 považovat za stabilizovanou a rok 2016 označit za požehnaný. Všechny služby byly naplněné, "rekordně" využívané a programy navštěvované.

Personální zabezpečení považuji za mimořádně dobré. Všechny kolegyně mají k práci vnitřní motivaci (ačkoli platy nejsou nikterak závratné - ale i v tomto ohledu mohlo dojít k malému zlepšení) a je to na nich vidět a nepochybuji, že uživatelé to vnímají. Mezi personálem panuje vzájemná vstřícnost a sem tam nějaký mráček na modré obloze vzájemné tolerance a ohleduplnosti se naštěstí celkem rychle rozplyne.

Během celého roku panovala v Horizontu většinou příjemná atmosféra a dobrá nálada, zkalená občas nějakou ztrátou - v každé službě jsme přišli o některé z uživatelů. Je to vždy smutné, ale v naší cílové skupině nijak překvapivé a celkem "přirozené".

Nezbývá než si přát, aby dobrá atmosféra, nasazení personálu a zájem o služby vydržely a Horizont mohl být pro "naše" seniory klidným přístavem v rozbouřené době.

V následujícím roce by nás měla čekat zátěžová zkouška v podobě rozšíření provozních prostor, resp. přístavění přízemní části budovy. Bude se tak dít za provozu. Doufáme, že to loď, na které všichni plujeme nerozkymácí a nenaruší vždy křehkou rovnováhu.

Jiří Přeučil

II. Základy a zásady

Počátkem každého roku se v týmu pečovatelské služby i denního stacionáře snažíme zopakovat si duchovní či ideové pilíře, na kterých celý Horizont stojí. Společně posuzujeme nakolik se jich držíme, nakolik jsou pevné, nakolik jsme všichni schopni se s nimi ztotožnit, zda jsme od nich neuhnuli a nevisíme s naším snažením ve vzduchoprázdnu, nejedeme ze setrvačnosti a víme proč svou práci děláme.

Další příležitostí k takovému zastavení a reflexi bývá právě psaní výroční zprávy. V tomto případě své "ideové základy" znovu předkládáme i veřejnosti, především těm, kdo nás znají, aby posoudili, zda naše snažení a konání odpovídá tomu, co deklaruujeme.

Nuže, jaké mají být základy, na nichž Horizont stojí a z nichž vyrůstá?

Principy, na nichž naše práce stojí, vychází z křesťanské morálky. Lze je vyjádřit slovy „láska k bližnímu“.
Evropská společnost se od křesťanského dědictví dlouhodobě a vědomě odvrací, takže pro někoho toto tvrzení může znít provokativně. Nicméně pro zakladatelku Horizontu a i současné vedení tato motivace je stále rozhodující. Pro sekulární společnost se pokoušíme své hlavní motivy formulovat jako „úcta k člověku“, nebo „respekt k osobě“.
neděláme iluze, že bychom byli schopni vůči našim bližním vždy jen pozitivních citů a vztahů, usilujeme o to, aby alespoň naše jednání vůči uživatelům i kolegům těmto principům odpovídalo.

Ačkoli si sami o sobě

+ S výše zmíněnými principy je neodmyslitelně spojena svoboda, která je jednou z nejdůležitějších hodnot. Víme však, že osoby, které mají určitá znevýhodnění jsou o ni často připravováni, a to i svými blízkými. Odmítáme využívání jejich znevýhodněné situace, úbytku sil, handicapu apod. a zříkáme se manipulace s nimi, rozhodování za ně atd. I ti, kteří nejsou schopni názory a vůli pregnančně vyjadřovat, jsou schopni dát najevo libost či nelibost. Motivujeme a vyzýváme uživatele, aby svá přání, návrhy, připomínky i nespokojenost vyjadřovali - otevřeně i anonymně. Víme také, že možnost svobodné volby nemizí, i když okruh možností vlastního rozhodování a volby se v důsledku handicapu snižuje. Snažíme se a hledáme způsoby, jak uživatelům vlastní rozhodování co nejvíce umožnit.

+ Snažíme se, aby péče byla přiměřená každému z uživatelů, aby odpovídala přáním a potřebám každého z nich osobně a jeho zvláštní situaci a také, aby odpovídala všem jeho potřebám - duševním, duchovním, sociálním i tělesným.

+ Usilujeme o vstřícnost vůči všem. Možnost využívat našich služeb je otevřená všem zájemcům cílové skupiny (s přihlédnutím ke kapacitě zařízení a služby).

+ Při výběru klientů pro službu se snažíme o maximální objektivitu. Služby nesmí být nikomu odmítnuty na základě barvy pleti, pohlaví, přesvědčení ani osobních antipatií.

+ pokud nemůžeme vyhovět všem, zájemcům o službu, například kvůli naplněné kapacitě nebo nespadají-li do naší cílové skupiny, snažíme se, aby chápali důvody, proč jim nemůžeme vyhovět. Snažíme se poskytnout jim kontakty na jiné organizace, na které by se mohli obrátit.

Tyto principy vnímáme jako svůj **závazek** vůči našim klientům i vůči veřejnosti a jsme rádi, když nás kdokoli upozorní, má-li pocit, že se jim zpronevěřujeme.

III. Historie

Jak a proč Horizont vlastně vznikl a jak se za dobu svého trvání proměnil?

Podobně jako principy, opakujeme každý rok ve výroční zprávě stručně "historii" Horizontu, neboť i historie je dobrou příležitostí k sebereflexi.

Historii můžeme stručně popsat. Na co ale odpovědět úplně nemůžeme, je to, jak došlo k volbě cílové skupiny, tedy seniorů.

Taková volba bývá zřídka jednoduší. Mísí se v ní jakési intuitivní tíhnutí, osobní zkušenosti, vnitřní předpoklady a "náhodné" životní cesty a jistě i mnoho dalšího.

Tyto vnitřní motivy působily i v nitru naší "matky zakladatelky" Marty Jurkové a setkaly se s vhodnými vnějšími předpoklady.

Marta Jurková byla farářkou ČČSH. Za totality se ocitla v nepřízni tehdejších mocných, což u farářů v době programově ateistického režimu nebylo těžké. Nemohla tedy vykonávat své farářské povolání a motivovaná evangelijním učením zaměřila do sociální oblasti. Pracovala jako pečovatelka.

Po "sametové revoluci" se mohla vrátit k duchovnímu povolání, na sociální oblast však nemohla zapomenout.

V době otevřených možností po pádu totality bylo možné projevit dříve spíše dušené iniciativy, zkusit věci jinak a nově. Zkušenost z "domů s pečovatelskou službou" vedla M. Jurkovou k nápadu vybudovat dům, který by poskytoval seniorům péči, ale zároveň nebyl "ghetem pro staré". Dům, kde by mladí nejen pracovali a pečovali o staré, ale obě skupiny společně žily.

Měla ideu, že by tímto "modelem soužití generací" mohla být zabezpečena nepřetržitost služby, resp. možnost dovolat se pomoci. Za její pečovatelskou kariéru v domech s pečovatelskou službou se několikrát stalo, že senior po skončení provozu pečovatelské služby upadl a musel na pomoc čekat do druhého dne do příchodu pečovatelky. Někdy už bylo bohužel pozdě ...

Přitom to byli senioři, kteří nepotřebovali něčí nepřetržitou přítomnost nebo ošetrovatelskou péči. Šlo o příslovečnou "nešťastnou náhodu" (a riziko jejich výskytu s přibývajícím věkem a ubývajícím silami roste). Pokud by v domě bydleli mladí lidé a byl vybaven bezpečnostní signalizací, tak by pomoc mohla přijít velmi rychle.

Pro tento svůj nápad získala Marta Jurková vedení nově vzniklé charitativní organizace ČČSH - "Diakonie a misie ČČSH". Domov "soužití generací" měl být vybudován v domě, který církvi věnoval "z úcty k Bohu a na paměť choti své Alžběty" ing. Jindřich Hovorka a který stojí v Belgické ulici v Praze 2. Komunisté jej samozřejmě bez úcty k Bohu i panu Hovorkovi církvi sebrali. Ale v restituční vlně v polovině devadesátých let jí byl vrácen.

Ukázalo se však, že rekonstrukce domu je příliš velkým soustem a nepodaří se na ní sehnat dost financí.

Dům byl vyměněn za vilu na okraji Prahy, v Suchdole. Velké se vyměnilo za malé, což bylo vyrovnáno finanční kompenzací, která umožnila rekonstrukci i přistavění části vily.

Slevit ze svých představ znamenalo tehdy jistě zklamání. Ale co Bůh řídí, dobře řídí.

Teď jsme opravdu rádi, že sídlíme na okraji Prahy a ne v rušném centru. Suchdol je mimořádně příjemnou čtvrtí a svým rovinatým terénem a dostatečnou "občanskou vybaveností" je lokalitou velmi vstřícnou seniorům. I spojení s vnitřní Prahou je velmi dobré.

Také to, že Horizont je poměrně malé zařízení považujeme v současné době za výhodu. Nejsme sice příliš viditelní pro okolní svět, ale pro navození domácí a důvěrné atmosféry, je menší rozměr k nezaplacení.

Ještě před otevřením Horizontu došlo k jednání mezi DM a MČ Praha - Suchdol a navázání spolupráce v poskytování pečovatelské služby místním seniorům. Pečovatelskou službu, včetně pečovatelek, převzal pod svou správou Horizont. Ředitelka Horizontu se stala zároveň vedoucí PS. Do Horizontu se přesunul i místní stacionář, který v té době sloužil seniorům především na docházení na obědy.

V květnu 2001 byl Horizont otevřen a začal zvolna na Suchdole zapouštět kořeny. Krátce na to se sem nastěhovaly první obyvatelky. Vzhledem k tomu, že první informace o Horizontu byly zveřejněny v církevním časopise Český zápas, se první obyvatelky rekrutovaly z řad členek CŠCH. Doplnily je dvě "Suchdolačky".

Vzhledem ke špatným zkušenostem, které občané Suchdola udělali s jinou organizací, která zde před Horizontem nabízela sociální služby, musel si Horizont teprve získávat důvěru místních. To se první ředitelce dařilo i u představitelů místní radnice i mezi klienty PS. K získání důvěry hodně přispělo i nasazení a pomoc, kterou Horizont v čele s ředitelkou Kamilou Vaníčkovou nabídl obětem povodní v roce 2002, včetně azylového ubytování dvěma rodinám, kterým bydlení odnesla velká voda.

První ředitelka ukončila svou práci pro Horizont v roce 2003. Její nástupce zde působí dodnes.

Přibližně od roku 2004 - 5 začal Horizont zajišťovat více kulturně společenských akcí, které byly určeny nejen jeho obyvatelkám, ale i seniorské veřejnosti. Suchdolští občané tak zvolna začali přijímat to, že Horizont není nějakou "husitskou pevností", ale spíše domem otevřených dveří.

V druhé polovině roku 2007 začal téměř skokem zájem o denní pobyty ve stacionáři. Největší zájem

byl ze strany rodin seniorů se syndromem demence. Překvapilo nás to. Počítali jsme s tím, že zájem bude především ze strany imobilních seniorů a bude plnit především společenskou funkci.

Senioři s demencí však potřebovali mnohem více. Potřebovali nějakého "průvodce" celým životem. Poskytnout vhodný program a správně s touto skupinou osob komunikovat jsme se museli teprve učit. Ale snad se nám to podařilo, když stacionář v této podobě funguje už 10 let, je o něj zájem a podle pravidelných průzkumů spokojenosti jsou jeho uživatelé vesměs spokojeni.

Nejen pro Horizont byl výrazným předělem nový zákon o sociálních službách, který začal platit v roce 2007. Znamenalo to nové promyšlení poskytovaných služeb a také jejich důslednější rozdělení. Do té doby byly hodně propojené a to včetně personálu. Kvůli registraci jsme si museli přesněji ujasnit role a příslušnost k té které službě. Do té doby jsme pracovali tak nějak "všichni všude".

Další změnou zákona o s.s. bylo, že přestal uznávat kategorii "domovy a penziony" a pracoval pouze s pojmem "domovy pro seniory". Tím se chtěl stát i Horizont, ale na schůzce na magistrátu nám bylo objasněno, že tak, jak fungujeme dosud, nesplňujeme požadavky pro domov pro seniory. A je nereálné, že by se jím tak malé zařízení mohlo stát. Provoz by se tím nesmírně prodražil a ve stávajícím počtu obyvatel by to bylo nehospodárné.

Rezignovali jsme tedy na to být "domovem pro seniory". Máme dvě registrované sociální služby - pečovatelskou službu a denní stacionář. Penzion je službou neregistrovanou a funguje na principu domu s pečovatelskou službou. Obyvatelky mají kromě nájemní smlouvy ještě smlouvu o poskytování pečovatelské služby a ta je jim poskytována za stejných podmínek, jako uživatelům v okolí.

V letech 2009 - 2014 pracovala v obou službách pracovnice, které nám velmi pomohla a dokázala zde nastartovat spoustu věcí pro lepší fungování služeb. Ačkoli naše soužití a spolupráce s ní byly provázeny spoustou komplikací,

neporozumění i konfliktů, přesto na ni s vděčností vzpomínáme. V mnohém nám pomohla a mnohemu nás naučila a má výrazné místo v "dějinách" Horizontu.

V polovině roku 2014 se nám v krátké době téměř vylidnil stacionář kvůli několika náhlým úmrtím a odchodům do pobytových zařízení. Dá se říci, že na podzim roku 2014 jsme začínali nanovo. Bylo to období, kdy se nám zdálo, že budeme muset činnost stacionáře ukončit pro nedostatek klientů. Ale trpělivost přinesla růže, resp. nové uživatele. V roce 2015 se stacionář znovu zaplnil a rok 2016 byl co do návštěvnosti úplně rekordní.

Pravidelně probíhají průzkumy spokojenosti uživatelů jednotlivých

služeb. Zkušenost z někdy napjatých situací a vztahů mezi personálem nás po odeznění nejtěžšího období přiměly k tomu, abychom udělali také průzkum spokojenosti personálu. Bylo to v prosinci 2014.

Z tohoto průzkumu vzešel návrh na rozšíření Horizontu. Personálu i uživatelů stacionáře je podstatně více než v roce 2001. Také na programy pro seniorskou veřejnost chodí dost lidí a mnohdy je nám tu těsno. Lidé musejí čekat, aby se dostali na WC, hůře pohybliví uživatelé se obtížně vyhýbají v chodbě, nemáme kam uskladnit rezervní jídlonosiče, kompenzační pomůcky a další materiál atd.

Rok 2015 byl ve znamení promyšlení možností přístavby a odhodlávání se k ní. Je to náročný záměr. Museli bychom si na stavbu půjčit a perspektiva dlouholetého splácení je značně stresující. Nicméně odhodlali jsme se k uskutečnění záměru.

IV. Současnost

Rok 2016 byl ve znamení příprav, kreslení plánů, jednání se sousedy a úřady. Patronátu nad tím vším se ujal Libor Jurek, který se kolem Horizontu pohyboval už v době jeho budování a nechal v něm "kus srdce".

Rok 2017 by měl už být ve znamení dalšího jednání s úřady o stavbě, i jednání s pražskou diecí CČSH o půjčce a následně stavby samotné. Měla by proběhnout v druhé polovině roku a v optimálním případě by měla být do konce roku dokončena.

V roce 2016 došlo k oficiální změně názvu. Už i na ministerstvu kultury je naše organizace zapsána jako "**Horizont - centrum služeb pro seniory, středisko DM CČSH**".

Jinak rok 2016 proběhl bez výraznějších výkyvů a jsme tomu rádi. Všechny služby byly naplněné. O nějakých aktualitách se zmíníme v příslušných kapitolách.

Zde jen vyjádříme spokojenost s personálním obsazením. Jistěže občas dojde k nějakým nedorozuměním, informačním šumům, či názorovým střetům. Ale domníváme se, že je dokážeme většinou řešit klidně a racionálně bez většího vztekání emocí. Personál má - navzdory povahové a jiné rozdílnosti - navzájem dobrý vztah a převládá atmosféra spolupráce a vzájemné vstřícnosti. Pracovnice jsou angažované, na klientech i fungování organizace jim záleží. Byli bychom rádi, kdyby nám

všechny kolegyně vydržely, ale není to pravděpodobné. Pozice sociální terapeutky ve stacionáři byla vždy míněna jako doplněk ke studiu a současná kolegyně studium v následujícím roce dokončí a bude jistě hledat práci na plný úvazek.

I v roce 2016 došlo k drobným personálním změnám - jedna kolegyně odešla na mateřskou dovolenou. Nahradila ji jiná, která si tak si rozšířila úvazek a tu nahradila zase jiná, která si tím také rozšířila úvazek. Doufáme, že skutečnost že čekají na možnost rozšíření úvazku v Horizontu, místo aby hledaly jinde, příznakem toho, že se jim zde dobře pracuje. Pokud ano, tak je spokojenost oboustranná. Odchodu každé ze současných pracovníků bychom velmi litovali.

A teď k jednotlivým službám. Postupujeme při tom podle abecedního pořadí, nikoli "hierarchicky". Není to tak, že by pro nás jedna služba byla důležitější než jiná. Stále bereme Horizont jako celek.

V. *Denní stacionář*

(Identifikátor služby: 4721158)

Už jsme zmínili, že stacionář byl v roce 2016 **nejvyužívanější za dobu své existence**. Nikoli co do celkového počtu uživatelů - těch bylo 18, což je celkem obvyklý počet. Rekordní byl v počtu denních pobytů, což znamená, že jej klienti navštěvovali častěji. Počet denních pobytů dokonce o 59 denních pobytů překonal dosavadní "rekord" z roku 2011.

Průměrně využívalo stacionář 6 klientů denně. Průměr poněkud snižují absence z důvodů nemoci, vyšetření, hospitalizací či odlehčovacích pobytů... Můžeme ale říci, že kapacita byla po většinu dní a většinu roku naplněna a novým zájemcům jsme mohli nabízet k pobytu jen určité dny v týdnu.

Takový zájem o službu stacionáře nás samozřejmě těšil. Zkušenost z roku 2014 nás však učí, že naplněnost služby je velmi křehkou záležitostí. A skutečně - na podzim ubyli 3 uživatelé, kteří stacionář navštěvovali poměrně intenzivně. A v průběhu vánočních svátků měla další klientka CMP. Opět jsme tedy v krátké době přišli 4 uživatele.

Ke konci roku využívalo stacionář pravidelně 12 klientů a byl obsazen 4 - 8 klienty na den.

V průběhu roku 4 klienti službu ukončili: 2 z nich zemřeli, 1 nastoupil do specializovaného rezidenčního zařízení, 1 z důvodů zhoršení zdravotního stavu

2 klientky službu přerušily: 1 přes zimu, 1 službu využívá vždy krátkodobě, když se jim nemůže věnovat rodina.

Naše zařízení klientům nabízí **dovoz do stacionáře** a právě tato fakultativní služba leckterým z nich využívání služby umožňuje. Zkušenost nás učí, že bez nabídky dovozu nemá cenu - alespoň v naší oblasti - službu nabízet. Nebyla by naplněna.

Denní stacionář je sociální službou určenou **klientům se sníženou soběstačností**. Soběstačnost bývá omezená z různých důvodů. V roce 2016 sem chodilo **9 klientů s patrným, resp. diagnostikovaným syndromem demence**. Dalšíh 9 klientů mělo **jiné problémy** - pohybové postižení, smyslové poškození, stav po CMP. Pro ty je pobyt ve stacionáři řešením sociální izolace, ve které by se jinak ocitli.

V současné době převažují ve skupině klientů DS uživatelé s nižším stupněm postižení (0. - 2. stupeň). Většina z nich bez problémů zvládá sebeobsluhu, ale potřebují pomoc s tvorbou denního programu a dostatečným přísunem podnětů.

Zatímco v předchozích letech jsme v některé dny, kdy byl stacionář obsazený 4 klienty v 3. - 4. stupni postižení, považovali kapacitu za naplněnou, je v současné době pro jednu pracovníci zvládnutelné věnovat se větší skupině.

Ne každý člověk se syndromem demence může DS využívat. Záleží na různých podmínkách (dostupná lokalita, bydlení s rodinou, celoživotní povahové vlastnosti, ale i projevy demence u konkrétního člověka apod.). Nejdůležitější je však angažovanost a nasazení pečujících příbuzných. Člověk se syndromem demence vyžaduje často plnou pozornost další osoby - buď personálu zařízení nebo svého pečujícího příbuzného. To je dlouhodobě velmi náročné a vyčerpávající a není divu, že většina příbuzných dříve nebo později zvolí rezidenční variantu péče místo ambulantního docházení do DS. V roce 2016 se to stalo jen v jednom případě.

Někdy je to rodina, kdo klienta do návštěv stacionáře "tlačí." V takových případech stojíme na straně klienta. Pokoušíme se mu však vysvětlit důsledky, ke kterým odmítání služby může vést (rezidenční zařízení, úrazy atd.). V letošním roce jsme však naštěstí tento problém řešit nemuseli a klienti sem chodili rádi. S některými klienty a rodinami jsme museli řešit pouze frekvenci návštěv.

Klienti tráví čas ve stacionáři **ve skupině**. Skupinu někdy tvoří velice různí lidé (od vysokoškolských profesorů po dělnice z továrny). Osobnost některých je navíc už značně změněná nemocí. Na personálu je zajištění toho, aby ve skupině vládly co nejlepší vztahy a atmosféra i při

rozdílnosti stavu a druhu postižení jednotlivých klientů.

I když je stacionář z principu **kolektivní zařízení**, snažíme se o

individuální přístup ke klientům. Alespoň 1x ročně by s každým s klientů měla klíčová pracovnice vést individuální rozhovor. Jeho hlavním obsahem je tvorba, resp. aktualizace "individuálního plánu" a formulace "osobních cílů" ve vztahu ke službě, ale také hodnocení služby a spokojenosti ze strany uživatele, komentáře ke vztahům mezi uživateli i personálem atd.

Jsme přesvědčení, tzv. **individuální plánování** je v posledních letech v našem

stacionáři na velmi dobré úrovni. Jednak díky kolegyním, které se mu věnují. A také menší míra postižení současných klientů umožňuje lépe formulovat své potřeby, přání a zájmy než tomu bylo u klientů, kterým to míra jejich postižení znemožňovala.

Na plnění osobních cílů, přání a potřeb se pak podílejí všichni stálí členové pracovního týmu, kteří připravují program a aktivity, do kterých se snaží cíle zakomponovat.

Rozhovory s klíčovou pracovnící jsou také jedním z důležitých způsobů **získávání zpětné vazby a zjišťování spojenosti**.

Další způsob zjišťování spokojenosti probíhá za pomoci externího pracovníka. Důležitou kvalifikací pro tento **průzkum spokojenosti** je dostatečná zkušenost v komunikaci s osobami se syndromem demence. Externí pracovník vede rozhovory se všemi uživateli - s každým zvlášť, o samotě, na rozhovor by měli mít dost času a neměli by být vyrušováni. Informace získané v rozhovorech pak zpracuje do jedné zprávy, tak abychom nemohli identifikovat jednotlivé uživatele a zároveň zjistili, jak se zde cítí, co jim vyhovuje, co nevyhovuje, co je baví, co by chtěli změnit atd.

Výsledky průzkumu jsou k přečtení na našem webu (<http://www.centrumhorizont.cz/?p=3765>).

Uživatelé stacionáře si často už nedokáží sami obstarat dostatek podnětů - kvůli syndromu demence či smyslovému postižení. Přísun podnětů patří k důležité roli personálu. A zároveň je tvorba programu, který by byl vhodný a přiměřený pro většinu klientů, příležitostí pro kreativitu a nápaditost personálu.

K zajištění rozmanitého programu využíváme různé **podpůrné terapeutické metody**. Jejich střídání zajišťuje pestrost a pomáhá klientům strukturovat čas v průběhu týdne. Dlouhodobě využíváme **arteterapii, muzikoterapii, fyzioterapii, reminiscenční terapii, dramaterapii**.

Část aktivit má na starosti stálý personál. Jiné přicházejí

s klienty vykonávat odborní externí lektoři.

To, čím se snažíme obohatit život našich klientů a program stacionáře se ale neomezuje na výčet aktivizačních programů. Každý rok se najde něco nového, co do kolonek v níže uvedené tabulce nezapadne.

V roce 2016 to byla např. návštěva kina, dvojí společné tvoření s dětmi z MŠ, společné "herní" odpoledne pro klienty a jejich potomky (vnoučata a pravnoučata), návštěva vánočních trhů v centru Prahy atd.

V péči klademe důraz na **aktivizaci** (byť ne za každou cenu). Znamená to, že klienti by se měli programu aktivně zúčastňovat, ne jej jen pasivně přijímat či sledovat. Personál si připravuje program tak, aby se do něj co nejvíce přítomných mohlo zapojit - každý podle svých sil, možností a zájmů.

Stacionář přímo **pomáhá i pečujícím příbuzným**. Díky pobytu uživatelů ve stacionáři mohou chodit do zaměstnání či vyřídit si své osobní záležitosti a od náročné péče o své blízké si odpočinout. Péče o osoby se syndromem demence je vyčerpávající a nemožnost odpočinku a odreagování se může negativně projevit na vztahu mezi pečujícím a nemocným. **Užší spolupráce s rodinou** je u klientů stacionáře tím důležitější, čím výraznější je jeho postižení.

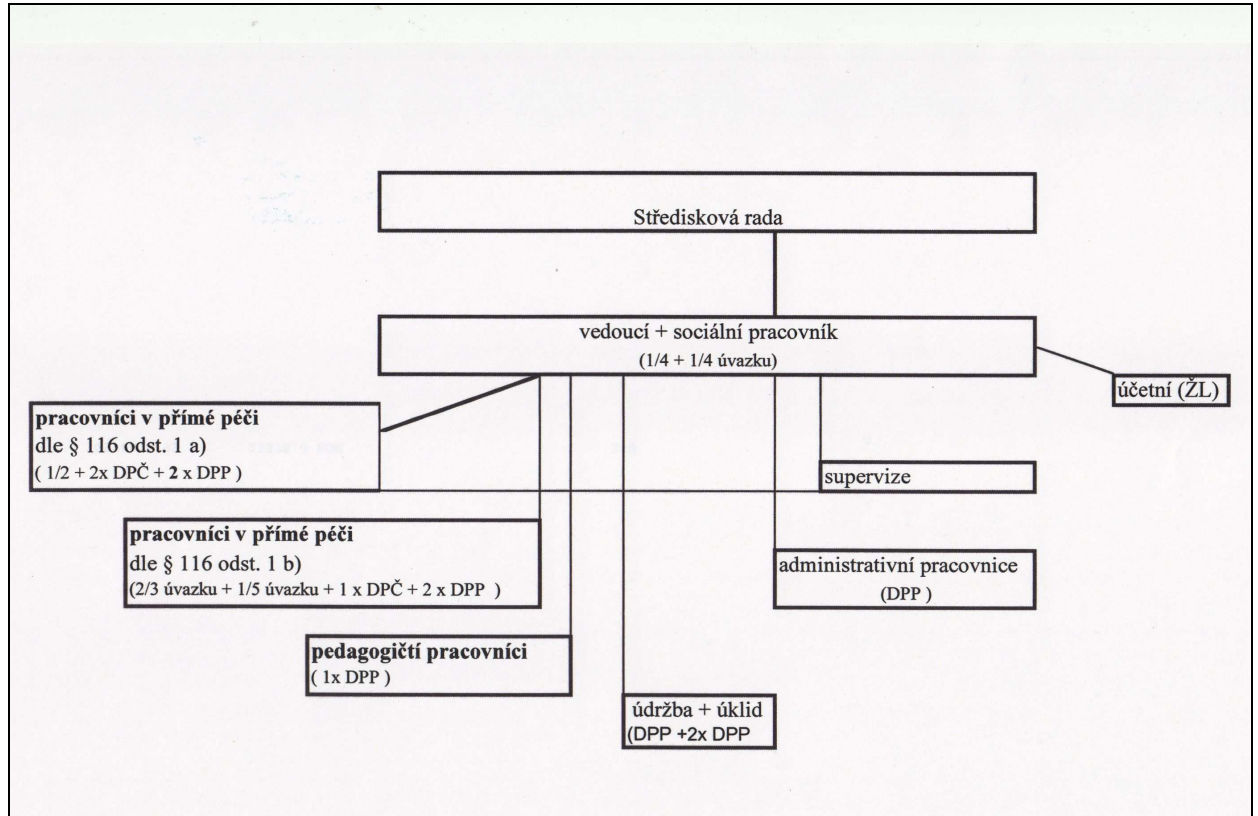
V péči o klienty se snažíme **pracovat týmově**. Každý zažíváme klienty jinak, v jiných situacích, v jinou denní dobu, připravujeme si jiný program, zažíváme jiné složení skupiny klientů atd. Proto je vzájemná výměna informací velmi důležitá. Pracovní tým se schází na pravidelných týdenních poradách. Na co se nedostane na poradách, tomu se věnujeme na pravidelné týmové supervizi zhruba jednou za 5-6 týdnů. Tam řešíme obtížné pracovní situace a vztahy, ale i koordinaci týmové práce a další problémy, na které se za běžného provozu těžko najde čas

Leckterí z našich klientů by bez využívání služeb stacionáře nemohli zůstat doma a museli by nastoupit do pobytových služeb. Kromě toho, že adaptace na nové prostředí je ve vyšším věku a navíc se syndromem demence velmi zátěžovou situací, je pobytová služba finančně mnohem náročnější nejen pro rodinu, ale i pro celou společnost. Trend v sociálních službách je tedy posilovat terénní a ambulantní služby.

PŘEHLED SLUŽEB a AKTIVIT STACIONÁŘE	Rok 2016
Denní pobyt ve stacionáři (jednotkou je osoba / den)	1495
Obědy vydané ve stacionáři	4795
Celková hygiena (jednotkou je hodina)	0
Pomoc na WC (jednotkou je hodina)	3,5
Pomoc při jídle (jednotkou je hodina)	14,25
Doprovod	0
Fyzioterapie (jednotkou je návštěva pracovníka v zařízení)	46
Muzikoterapie (jednotkou je návštěva pracovníka v zařízení)	44
Arteterapie (jednotkou je návštěva pracovníka v zařízení)	47
Reminiscenční terapie (jednotkou je návštěva pracovníka v zařízení)	20
Dramaterapie (jednotkou je návštěva pracovníka v zařízení)	38

Canisterapie (jednotkou je návštěva pracovníka v zařízení)	0
Doprava po Suchdole (jednotkou je úkon)	482
Doprava mimo Suchdol (jednotkou je km)	4658

Ke konci roku 2016 vypadalo personální zabezpečení a organizační struktura denního stacionáře takto:

VI. Pečovatelská služba

(identifikátor služby v registru poskytovatelů soc. služeb: 2253794)

I pečovatelská služba byla v roce 2016 uspokojivě využívána, v některých oblastech nadprůměrně. U té však nedochází k takovým výkyvům jako u stacionáře. Respektive v počtu klientů není výpadek jednoho nebo dvou tak markantní.

Celkově jsme služby poskytli v tomto roce **99** klientům.

60 z nich využívalo jen službu dovozu obědů, **21** jich využívalo dovoz obědů i jiné služby, **18** z nich využívalo jen jiné služby.

V průběhu roku jsme nově podepsali smlouvu s **21** uživateli. **14** z nich využívá jen dovoz obědů. **4** využívají i jiné úkony, **3** klienti využívají jen jiné úkony. Několik klientů, kteří léta využívali pouze

službu dovozu obědů, začali v letošním roce využívat i jiné úkony PS.

Službu naopak v průběhu roku ukončilo **24 klientů: 9** uživatelů zemřelo, **15** jich nastoupilo do rezidenčních zařízení, jsou dlouhodobě ve zdravotnických zařízeních a návrat do původního domova není pravděpodobný. Ve dvou případech se zdravotní stav zlepšil natolik, že službu přestali potřebovat. V jednom případě šlo o odřeknutí obědů kvůli přísné dietě a v jednom případě byla potřeba natolik intenzivní služba, které přesahovala naše možnosti a rodina klienta museli hledat jiné zdroje.

Ke konci roku evidujeme **78** klientů, kteří službu pravidelně využívají:
47 klientů využívá jen dovoz obědů,
15 klientů využívá kromě dovozu obědů i jiné služby,
16 klientů využívá jen jiné služby.

Celkově se dá říci, že **počet klientů se ani v loňském roce oproti předchozím letům výrazně nezměnil**. A nijak výrazně se nezměnil ani celkový počet vykonaných úkonů PS. U většiny úkonů se v porovnání s loňskem souhrnný počet hodin zvýšil, u některých mírně snížil. Celkově se dá říci, že byla služba v průběhu roku využívána v porovnání s ostatními roky **mírně nadprůměrně**.

Níže uvádíme přehled vykonaných úkonů PS v roce 2016.

PŘEHLED ÚKONŮ PS	Rok 2016
Nákupy a pochůzky (jednotkou je hodina)	126
Praní (jednotkou je pračka)	124
Žehlení (jednotkou je kg)	247,5
Dovoz obědů (jednotkou je úkon)	13247
Úklidy a pomoc v domácnosti (jednotkou je hodina)	453
Přítomnost u klienta v domácnosti, dohled, spol. kontakt, jednoduché úkony (jednotkou je hodina)	193
Pomoc s hygienou, ranní toaletou, péčí o vl. osobu (jednotkou je hodina)	178
Doprovod (jednotkou je hodina)	70,5
Doprava po Suchdole (jednotkou je úkon)	79
Doprava mimo Suchdol (jednotkou je km)	349

Nejžádanější službou je dlouhodobě dovoz obědů. Využívají jej i klienti, jež jsou jinak relativně soběstační. Pro seniory, kteří se hůř pohybují, nemohou delší dobu stát, hůře vidí atd. je však i samotný dovoz obědů výraznou úlevou. Osvobozuje je nejen od vaření, ale i od většího nakupování a mytí nádobí. Kontakt s pečovatelkou může pro některé klienty kontrolou, že jsou v pořádku atd.

Dovoz obědů může být úlevou i pro pečující příbuzné. Na Suchdole často žijí generace pohromadě v rodinných domech. Příbuzní pomohou skoro ve všem, ale vaření každý večer jen pro to, aby si mohli rodiče následující den jídlo ohřát, je už náročné

Ale i dovoz obědů pečovatelskou službou podléhá obecným pravidlům sociálních služeb. Není tedy možné, abychom obědy dováželi plně soběstačným zájemcům, byť by byli v důchodovém věku. Má-li naše činnost

být "sociální službou", musí splňovat kritéria požadovaná zákonem o sociálních službách.

Vyplývá z toho, že jde o službu pro osoby s omezenou soběstačností a tuto chybějící soběstačnost se PS snaží kompenzovat. Spolupráce mezi PS a klientem je dlouhodobá a vyvíjí se. Závisí na mnoha ohledech, především na zdravotním stavu klienta, kondici, úbytku sil, na jeho sociální situaci atd. U naší cílové skupiny se dá očekávat spíše úbytek sil a zhoršení kondice a úměrně tomu se snažíme v případě přání a potřeby

klienta službu zintenzivňovat. Není neobvyklé, když po delší době využívání dovozu obědů klient rozšíří využívání PS i o další úkony. Může to být natrvalo, ale snažíme se vyjít vstříc klientům i v době kratší indispozice (nákup nebo vyzvednutí léků v době nemoci, při náledí, v době nepřítomnosti rodiny atd.)

Záleží ale na kapacitě služby. Rozhodně není v našich silách vyhovět vždy a všem. Není také v našich možnostech poskytovat nárazovou či jednorázovou pomoc seniorům, kteří nejsou našimi stálými klienty.

Občas se nám stane, že se ozve zájemce s požadavkem přesahujícím naše možnosti. I v letošním roce se to několikrát stalo. V případě, že někomu v danou chvíli nemůžeme vyhovět, zapíšeme ho do zvláštního seznamu a ozveme se až se kapacita uvolní. Také se mu snažíme dát kontakty na jiné služby, které by mu mohly pomoci.

Takové situace jsou ojedinělé a většinou netrvají dlouho. Abychom ještě snížili riziko, že k nim dojde, snažíme se mít několik brigádníků, které bychom "povolali do služby" v období, kdy je klientů více (nebo když jsou stále zaměstnankyně nemocné atd.)

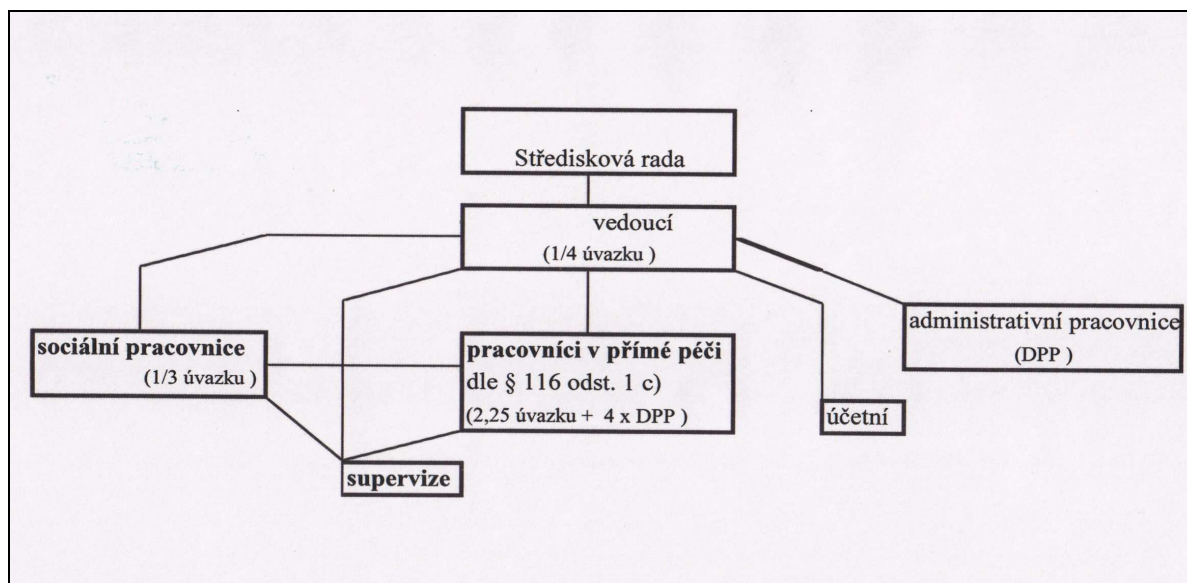
Občas nastane i situace, že by intenzivnější péče a větší množství úkonů byly na místě a my ji klientovi nabízíme, ale on ji odmítá. V takovém případě respektujeme přání klienta, i když se nám prostředí, ve kterém žije, zdá nevhodné či nedůstojné. Právě v roce 2016 jsme se setkali s jedním takovým případem, který nás doslova šokoval. Přesto jsme respektovali odmítnutí různých úkonů (které by podle nás byly více než žádoucí) a poskytujeme mu jen to, o co si řekl.

K tomu, aby služba opravdu odpovídala potřebám každého klienta slouží jednak podrobné vyjasnění a domluva o potřebách klienta a možnostech PS v úvodních jednáních před uzavřením smlouvy. Dále k tomu slouží tzv. individuální plánování služby s klientem. Pracovnice, které se podílejí na přímé péči (tj. osobně vykonávají u klientů některé pečovatelské úkony a jsou s nimi v nejčastějším kontaktu) mají rozdělené klienty, kterým jsou tzv. „klíčovými pracovnicemi“. Pro klienty, kteří využívají pouze službu dovozu obědů, je „klíčovou pracovnicí“ sociální pracovnice. Abychom vyhověli požadavkům standardů kvality, chystáme se v následujícím roce zavést poněkud jiný (formalizovanější) způsob individuálního plánování.

Každoročně provádíme průzkum spokojenosti klientů prostřednictvím anonymního dotazníku. Na základě výsledků se domníváme, že jsou klienti s našimi službami celkem spokojeni. Dotazník je (s malými změnami) týž, abychom mohli srovnávat výsledky v jednotlivých letech. V tomto dotazníkovém anonymním průzkumu se ptáme na spokojenost s kvalitou služeb i kvalitou obědů, s plánováním služeb, kvalitou vykonávaných úkonů, chováním personálu atd. Výsledky každoročně předáváme Radě MČ a trvale jsou umístěny na našem webu (<http://www.centrumhorizont.cz/?p=4194>).

Důležité je vzájemné sdílení informací o klientech mezi členy pracovního týmu. Proto se scházíme každý týden na poradách. Věcem, na které není dost času při poradách, se věnujeme na supervizích zhruba 1x za 2 měsíce. Tam pro ně máme nejen více času, ale zejména nám pomáhá i "pohled zvenčí" od školeného odborníka.

Ke konci roku 2016 vypadalo personální zabezpečení a organizační struktura pečovatelské služby takto:

Z činnosti terénní PS se získávají fotografie o poznání hůře než ve stacionáři. Proto lze považovat některé z použitých fotografií spíše za tzv. ilustrační.

VII. Penzion

V roce 2016 přišel penzion Horizont o jednu obyvatelku. šlo o dámu z první generace obyvatelk z roku 2001. Po pádu a následné operaci nemůže být sama a potřebuje stálou přítomnost druhé osoby, což našim obyvatelkám nemůžeme poskytnout. V jejím případě mohla péči převzít velmi angažovaná rodina.

Na podzim jsme tedy vybírali novou obyvatelku. V prvním kole z oslovených zájemců měly zájem pouze

dvě. Ale ukázalo se, že kvůli psychiatrické diagnóze nejsou pro naše zařízení vhodné - potřebují více péče, kontroly a dohledu než můžeme našim obyvatelkám nabídnout. Devizou Horizontu je spíše zajištění soukromí. Péče přichází po domluvě a pravidelně. Tyto zájemkyně potřebovaly spíše průběžný kontakt a kontrolu v mnoha životních oblastech.

Ve druhém kole jsme vybrali dámu, která sem ideálně zapadla. Navíc prostředí Suchdola zná - léta zde pracovala jako učitelka. Také tu bydlí její dcery. S ostatními obyvatelkami i personálem navázala bezproblémový vztah.

V současné době zde bydlí 8 žen a jeden muž. Jsou ve věku od 74 do 93 let. 4 obyvatelky jsou starší 90ti let. Paradoxně je nejstarší obyvatelka po všech stránkách v lepší kondici než ta nejmladší.

Obyvatelky, resp. obyvatelé však už netvoří takovou kompaktní skupinu, jako tomu bylo v první generaci obyvatel. První oznámení o otevření Horizontu vyšlo v tiskovině CČSH - Českém zápase. A právě příslušnost k této církvi první generaci obyvatel spojovala. Nemůžeme ani nechceme však být pobytovým zařízením jen pro členy CČSH, což nám některé původní obyvatelky možná mají za zlé. V současné době se k CČSH hlásí jen 4 obyvatelky. Daní za to je bohužel to, že se vytrácí kolektivní duch penzionu a obyvatelky spolu moc nekomunikují a vídají se jen na kulturně společenských akcích. Dříve vztahy mezi nimi byly více osobní. Rozhodně však vztahy mezi nimi nejsou nijak konfliktní a napjaté (což jsme v minulosti také zažili) a některé z nich dokonce spojuje přátelství, které navázaly až zde.

VIII. Kulturně - společenské akce pro seniory

I v roce 2016 jsme pro podporu kulturního života suchdolských seniorů získali prostředky od MČ Praha - Suchdol a od Letiště Praha a.s.

Tyto prostředky nejsou poskytovány nadarmo. Účast se většinou pohybuje kolem 20 posluchačů. O něco méně jich chodívá na hudební pořady. Naopak na přednáškách bývá nezdědkou účastníků více. Např. na povídání o transsibiřské magistrále se do naší společenské místnosti vtěsnilo 35 lidí. Další už

jsme museli poslat domů. Návštěvnost těchto pořadů je jedním z důvodů, které nás přesvědčily o tom, že přístavba je potřebná.

Tyto akce původně dělali dobrovolnický přátelé a známí personálu, ale tento okruh se časem vyčerpal. Pak jsme sháněli dobrovolníky na internetu. Těch se nám ale nepodařilo sehnat moc a také tento okruh se vyčerpal. Někteří lektoři či hudebníci se nám nabízeli sami, ale nikoli dobrovolnický.

Od roku 2009 se nám pro tyto programy daří získávat prostředky od Letiště a od roku 2011 od MČ Praha- Suchdol. Můžeme tedy vystupujícím platit a nemáme už problém s jejich sháněním.

Někteří dobrovolníci sem chodí stále a opakovaně, ale podíl osob, vystupujících za honorář, se zvýšil. Výhodou však je nesporně větší množství

akcí, než bychom pro místní seniory dokázali zajistit pouze s pomocí dobrovolníků.

Jde o akce pro seniorskou veřejnost. Nejsou určeny pouze klientům stacionáře, obyvatelkám Horizontu nebo klientům PS. Proto je nabízíme veřejnosti prostřednictvím suchdolského kulturního přehledu a Suchdolské mozaiky.

Kromě kulturní či informační hodnoty nám jde o vytvoření neformálního prostoru pro setkávání seniorské populace. A čas před akcí i po ní je k tomu vhodnou příležitostí. Například někteří uživatelé stacionáře by se svými vrstevníky neměli možnost jinak setkat. Tyto akce, podobně jako naše výlety, jsou pro ně alespoň částečnou možností integrace do běžné seniorské populace.

Během posledních let bývá program obdobný, ale domníváme se, že vždy bohatý a rozmanitý.

DOPLŇKOVÉ SLUŽBY a KULTURNĚ SPOLEČENSKÉ AKCE	2016
Pedikúra (jednotkou je návštěva pracovníka v zařízení)	94
Masáže (jednotkou je návštěva pracovníka v zařízení)	40
Videokavárna	12
Promítání dokumentárních filmů	30
Společenská odpoledne pro seniory	2
Koncerty	7
Dětská vystoupení	5
Přednášky a besedy	29
Výlety	9

IX. Dobrovolnictví

Už bylo zmíněno zajištění nepřetržité přítomnosti někoho, na koho se můžou obyvatelky penzionu obrátit, pomocí "pohotovostní dobrovolnické služby", resp. "soužití generací".

Ve složení těchto pohotovostních dobrovolnic došlo ke konci roku ke změně - jedna z nich dostudovala a vrací se do svého původního bydliště.

Tato pozice byla určena především pro studenty. To se však změnilo. Pohotovostní služby zde teď vykonávají zralé ženy v produktivním věku, ale přesto nejméně o dvě generace mladší než jsou obyvatelky penzionu. Takže jeden z původních idejí Horizontu - "model soužití generací" trvá.

Také o dobrovolnících, kteří našim seniorkám zpestřují život hudebním vystoupením, vyprávěním zážitků z cest apod. jsme se zmínili. Je jich sice méně než dřív, ale stále chodí a další sháníme a vítáme. V roce 2016 pro naše seniory dobrovolnický vystoupilo 14 + tři kolektivní tělesa - pěvecký kroužek dětí ze ZŠ ve Vokovicích, pionýrský oddíl Kočovníci a souboru Vichr z hor.

Další zájemci mohou dobrovolničit ve stacionáři. Již několik let si sem jednou týdně chodí jedna paní popovídat a následně pomoci ve výtvarné dílně. Spolupráci s dalšími jsme otevřeli, ale je pravda, že v jejich vyhledávání nejsme příliš aktivní. Na podzim roku 2016 k nám přišla jedna mladá maminka s nabídkou, že by sem ona a její kamarádky-maminky chodily se svými robátky a společně s našimi klientkami si hrály. Koncem roku

jsme to vyzkoušeli - a fungovalo to. Dámy ze stacionáře se při pohledu na batolata celé rozzářily a přirozeně v pluly do role babiček a prababiček. Doufáme, že ochota maminek chodit sem potěšit nás svými ratolestmi nevyprchá a příští rok se o ní budeme moci zmínit zase.

X. Statistika služeb a aktivit v letech 2010 - 2016

Jde o souhrnnou statistiku za celou organizaci, tj. za obě registrované služby (denní stacionář a pečovatelskou službu) plus doprovodné programy, fakultativní služby atd.

Tato tabulka samozřejmě nevyčerpává všechny aktivity Horizontu. Akce, které se nám „nevešly“ do žádné z položek jsou např. návštěvy z několika základních škol, během nichž se děti ptaly seniorů na dětství, nebo pomoc a účast dětí a učitelek při arteterapii, návštěva SDM Sedlec s klienty stacionáře a naopak návštěva jejich klientů na koncertu v Horizontu, výstava výrobků stacionáře v místní knihovně, taneční odpoledne pro seniory, „fotoodpoledne“, dobročinný bazar, exkurse studentů VoŠ, stáže studentů, praxe v rámci rekvalifikačních kursů, společné zdobení perníčku a vajec s dětmi z MŠ, návštěvy kin a divadel, společné "herní" odpoledne pro klienty stacionáře a jejich vnoučata a pravnoučata atd.

	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Nákupy a pochůzky	242,25	204	174,25	174,75	176	157,25	126
Dovoz obědů	17 250	16 931	16663	16613	16189	16578	18042

Úklidy a pomoc v domácnosti	641,75	525	423	376,25	411,5	433,25	453
Praní prádla (počet praček)	177	146	98	79	93	109	124
Pomoc s hygienou, ranní toaletou, WC	372,25	293	374	439	235,5	150	181,5
Žehlení (jednotkou je kg)			107	28	172	279,5	247,5
Podání jídla postiženému	290		45,5	50,5	15	115	14,25
Pomoc s péčí o vlastní osobu (přítomnost a drobná pomoc u klienta v domácnosti, pomoc s péčí o vl.osobu, společnost)	16,5	51	133,25	157	117	131	193
Denní pobyt ve stacionáři	1251	1436	1336	1071	927	1234	1495
Doprovod	47,5	58	58,5	62,25	42,75	72,25	70,5
Fyzioterapie (počet návštěv lektorky)	43	37	32	36	41	42	46
Muzikoterapie (počet návštěv lektorky)	24	24	40	42	34	31	44
Arteterapie (počet návštěv lektorky)	41	36	38	40	38	45	47
Reminiscenční terapie (počet návštěv lektorky)		12	11	10	5	24	20
Dramaterapie (počet návštěv lektorky)		30	38	42	28	21	38
Canisterapie (počet návštěv lektorky)				12	24	10	0
Pedikúra (počet návštěv pedikérky)	75	89	88	92	89	93	94
Masáže (počet návštěv masérky)	41	44	48	46	44	46	40
Doprava po Suchdole (v úkonech)	1132	732	215	489	593	640	561
Doprava mimo Suchdol (v km)	1789	1830	2723	1494,5	1175	3554	5007
Bohoslužba	17	18	10	10	15	10	10
Biblická hodina	39	40	36	41	35	40	37
Videokavárna	16	11	11	11	15	10	10
Hudební kavárna	35						
Promítání dokumentárních filmů	45	40	40	29	28	20	30
Společenská odpoledne pro seniory	3	3	2	2	3	3	2
Koncerty	10	14	11	8	6	12	7
Dětská vystoupení	4	2	1	1	1	3	5
Přednášky a besedy	23	20	20	22	24	21	29
Výlety	8	8	7	6	6	7	9
Kursy pro seniory	1	1		1	1	3	3

Není-li uvedeno jinak, je u jednotlivých služeb jednotkou hodina, resp. akce.

IX. Plány do budoucna

Plán pro nejbližší rok je jasný - dokončit přístavbu. Chcete ji dělat tak, aby byl co nejméně narušen provoz denního stacionáře. Ale obáváme se, že až se budou bourat nosné zdi, budeme muset provoz na pár dní přece jen přerušit nebo se s klienty přestěhovat do náhradních prostor.

Doufáme však, že rozšíření prostor pracovníce i uživatelky ocení.

I další plán a cíl je jasný a vyplývá v toho prvního - splatit půjčku pražské diecézi CČSH, která nám na realizaci stavby půjčí. Půjčka by měla být splacená do patnácti let.

Je proto nutné, aby minimálně do té doby všechny služby dobře fungovaly a byly naplněné.

V době psaní této zprávy tomu tak je. Ale jsme si vědomi toho, že situace je křehká, zvláště u naší cílové skupiny. Kterákoli z poskytovaných služeb může rychle prořádnout. Kdyby krátce po sobě odešly dvě tři obyvatelky či dvě tři uživatelky stacionáře, tak by se to minimálně na určitou dobu projevilo na naší schopnosti půjčku splácet. Nicméně chceme dělat vše co záleží na nás, aby naše služby byly naplněné a jejich uživatelé spokojení. A zbytek musíme nechat "vyšší moci".

Nakolik nám bude přát a nakolik se nám naše úsilí bude dařit napíšeme s pomocí Boží za rok.

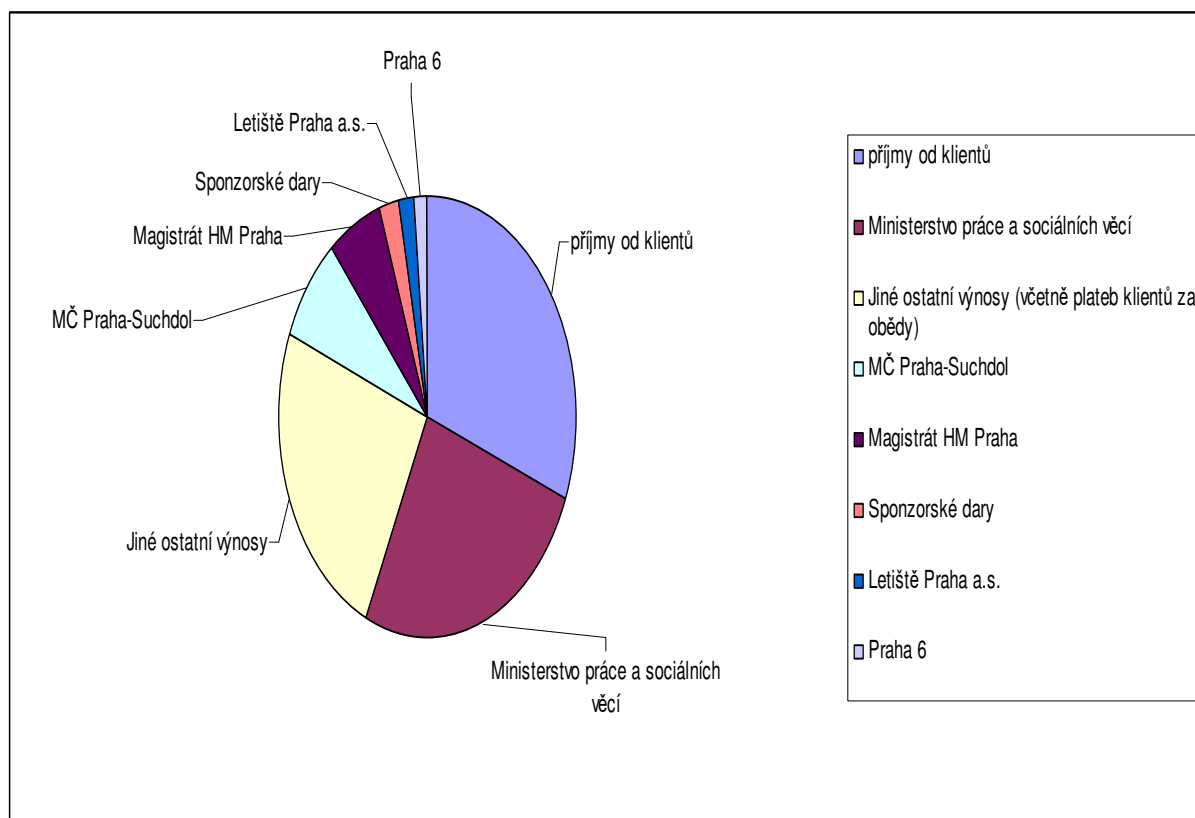

X. Finanční zpráva

Výnosy i výdaje uvedené v grafech a tabulkách níže jsou za celou organizaci, nikoli za jednotlivé služby. Vyúčtování za jednotlivé služby předkládáme institucím, které nás podporují, pokud je tento požadavek součástí darovací smlouvy či rozhodnutí nebo pokud o to tyto instituce projeví zájem.

VÝNOSY:

VÝNOSY	Kč	%
celkem:	4 784 400 Kč	100%
příjmy od klientů	1 486 423 Kč	31%
Ministerstvo práce a sociálních věcí	1 229 000 Kč	26%
Jiné ostatní výnosy (včetně plateb klientů za obědy)	1 167 843 Kč	24%
MČ Praha-Suchdol	371 000 Kč	8%
Magistrát HM Praha	280 000 Kč	6%
Sponzorské dary	100 434 Kč	2%
Letiště Praha a.s.	82 000 Kč	2%
Praha 6	67 700 Kč	1%

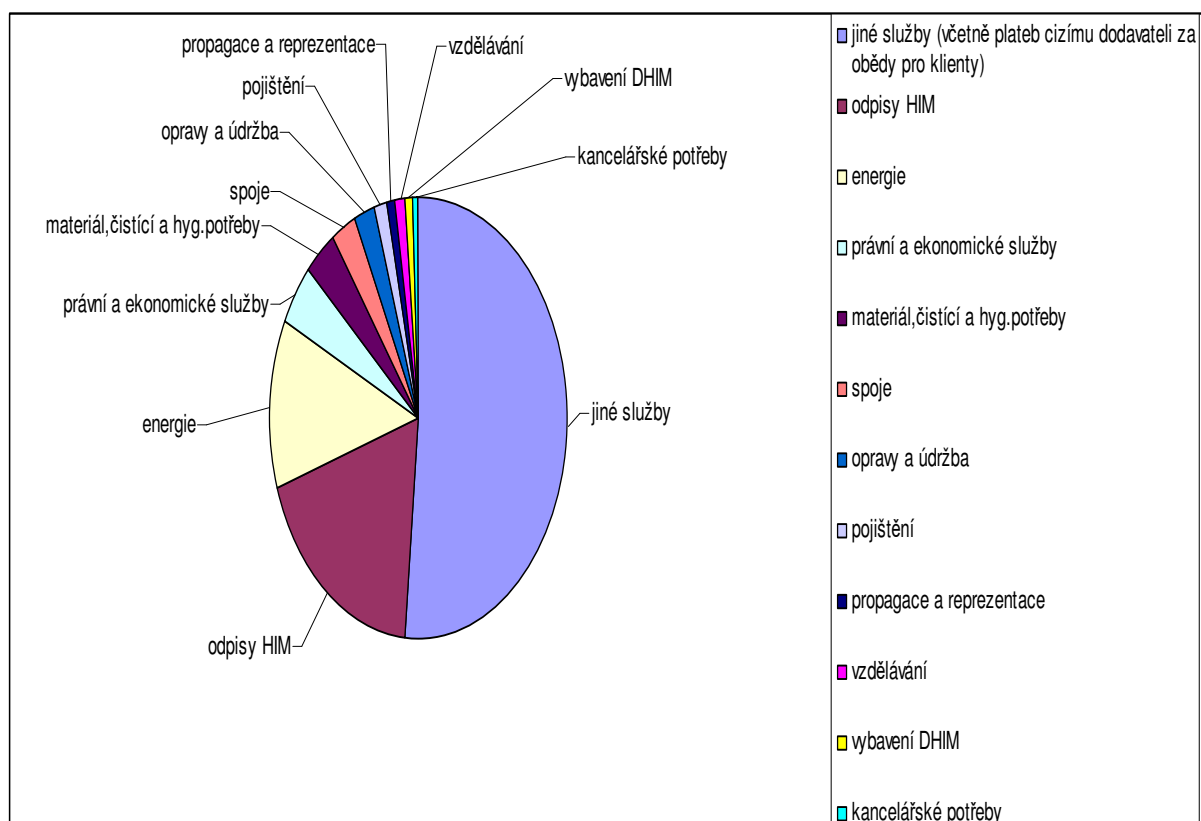

V grafu jsou výnosy vyšší než 1%

VÝDAJE:

PROVOZNÍ NÁKLADY:

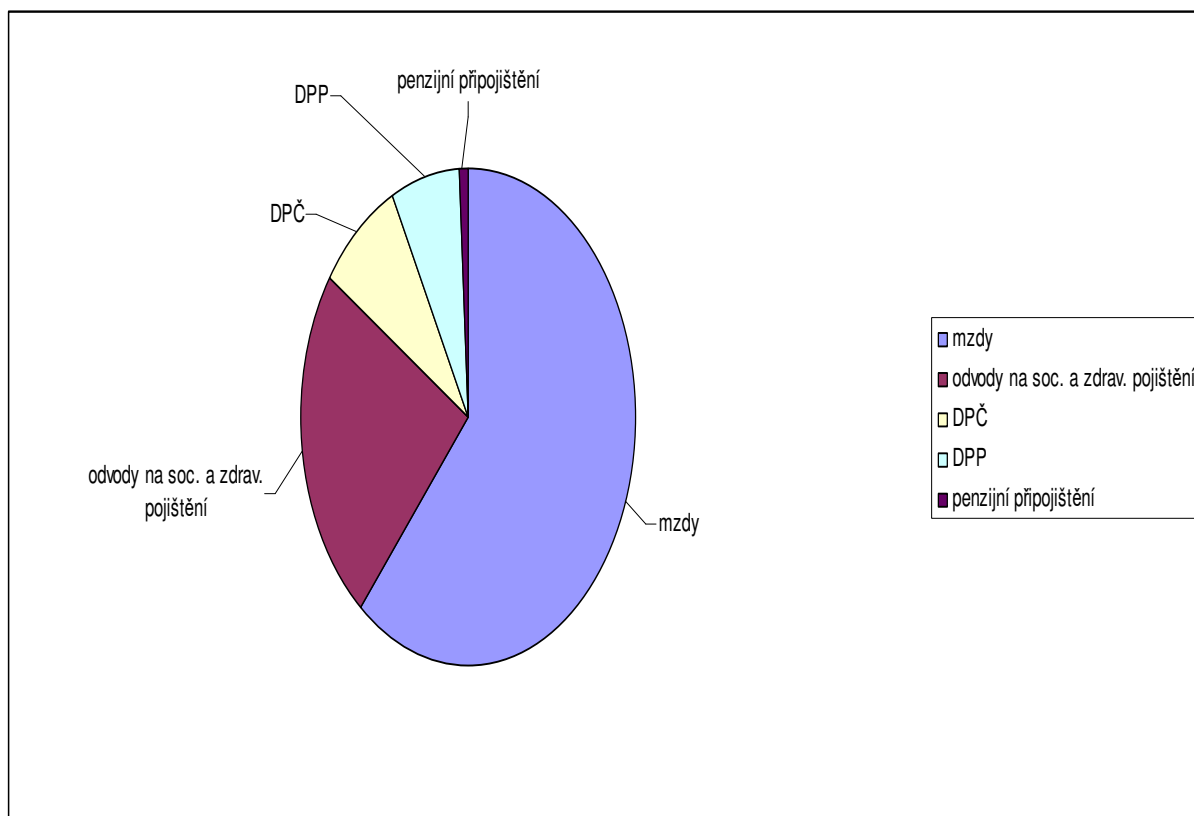
celkem:	2 883 051 Kč	100%
jiné služby (včetně plateb cizímu dodavateli za obědy pro klienty)	1 477 694 Kč	51%
odpisy HIM	523 109 Kč	18%
energie	358 967 Kč	12%
právní a ekonomické služby	129 836 Kč	5%
materiál,čistící a hyg.potřeby	100 789 Kč	3%
spoje	80 474 Kč	3%
opravy a údržba	67 194 Kč	2%
pojištění	40 009 Kč	1%
propagace a reprezentace	26 685 Kč	1%
vzdělávání	24 765 Kč	1%
vybavení DHIM	23 834 Kč	1%
kancelářské potřeby	19 382 Kč	1%
jiné	10 314 Kč	0%

V grafu jsou výdaje vyšší než 1%.

OSOBNÍ NÁKLADY:

celkem	2 162 900 Kč	100%
mzdy	1 314 619 Kč	61%
odvody na soc. a zdrav. pojištění	503 937 Kč	23%
DPČ	169 451 Kč	8%
DPP	144 790 Kč	7%
penzijní připojištění	19 200 Kč	1%
zákonné pojištění zaměstnanců	6 103 Kč	0%
životní pojištění	4 800 Kč	0%

V grafu jsou náklady vyšší než 1%.

PODĚKOVÁNÍ

Děkujeme především **Pánu Bohu** za vše
a dále

DĚKUJEME

- našim klientkám a klientům za trpělivost, s jakou snášeli případnou nedokonalost našich služeb i nás samých,

- našim milým kolegyním a spolupracovnicím **Romaně Miňovské, Petře Vojáčkové, Vlastě Balcarové, Drahomíře Brokové, Daniele Töpferové, Lucii Burešové, Lence Holasové, Editě Lachmanové, Hance Jamříškové, a dalším** za podobnou snášenlivost vůči nám i občasným rozmarům našich klientek a klientů,

- našim „pohotovostním“ dobrovolnicím **Táně Toma, Doubravce Vokáčové, Monice Zderadičkové a Nikole Cihlářové** za bdělost a ochotu při jejich službách,
- **Libuši Kohoutové** za nezištnou, dobrovolnou, ochotnou a obětavou pomoc ve stacionáři,

- **MČ Praha - Suchdol, Magistrátu hlavního města Prahy, MČ Praha 6** a našim sponzorům **ing. Vladimírovi Hynkovi a MUDr. Lucii Honkové, ing. Zdeňkovi Skálovi a Františku Kocourkovi** za finanční podporu,

- **PhDr. M. Secké, L. Holasové, P. Pochopovi, L. Kohoutové, M. Knězkovi, A. Jaluškovi, P. Markovi, sestře "boromejce" Mirjaně, V. Vanclovi, M. Fantové, M. Loewovi, ing. P. Benešovi, ing. L. Kálalovi, P. Čermákové, dětskému souboru ZŠ Vokovice, V. Havránkovi, oddílu Kočovníci a souboru Vichr z hor, dětem a paním učitelkám z mateřských škol „U Lesa“ a A. Čermáka** za věnovaný čas, za ochotu a pečlivost, s jakou si připravili svá vystoupení a programy pro naše seniory a seniorky a **A. Skálové a jejímu batoletu Hermíně**, za to, jak hezky si s námi hrála,

- za příkladnou ochotu a spolupráci **DĚKEJEME**

- **panu starostovi Petru Hejlovi, Věře Štěpánkové a Zuzaně Krumholzové z Úřadu MČ Praha - Suchdol**

- našim účetním **Marku Sezimovi a firmě Finesa,**

- členům střediskové rady **Lukášovi Volkmanovi, paní farářce Jarmile Kučerové, Emilii Urbanové, Magdaleně Turchichové a Romaně Miňovské,**

- **panu doktorovi Jozefu Čupkovi, dr. Schneiderovi a paní doktorce Jiřině Majerové** a jejich zdravotním sestřím **Kláře Procházkové a Anežce Hronkové,**

- **Michalovi Šandovi a zaměstnancům restaurace Na Farmě**

a všem dalším dobrým duším, na něž jsme pro množství jmen a pro naši slabou paměť zapomněli, za vše dobré, co pro nás udělali. Věříme, že nic z toho nakonec zapomenuto nebude a skryto nezůstane.

